

prima instanță: R. Pascari
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2ra-1175/18

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Postica, reprezentat de avocatul Elic Dlujanschi împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Procurorului General al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanței de judecată, manifestate prin atragerea ilegală la răspundere penală, aplicare abuzivă a măsurilor de reprimare

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018 prin care au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova, admis apelul declarat de Grigore Postica și modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 octombrie 2017 în partea încasării prejudiciului moral

constată:

La 24 martie 2017, Grigore Postica, reprezentat de avocatul Elic Dlujanschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM și Procurorului General al RM cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și a instanței de judecată, manifestate prin atragerea ilegală la răspundere penală, aplicare abuzivă a măsurilor de reprimare.

În motivarea acțiunii a invocat că din data de 24 iunie 2011, dânsul a fost confirmat în funcția de Primar al sat. Ulmu r-nul Ialoveni.

Relatează că la 23 iulie 2012, a fost pornită cauza penală nr. 2012448026, dânsul fiind recunoscut în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) Cod penal, iar la 10 octombrie 2012, de către procurorul în Procuratura Ialoveni, a fost pus sub învinuire fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) Cod penal.

Comunică că la momentul luării cunoștinței cu materialele cauzei penale, dânsul și avocatul Elic Dlujanschi au depus demers privind încetarea urmăririi penale, însă acesta a fost respins și cauza a fost trimisă în instanța de judecată.

Susține că la 12 septembrie 2014, Judecătoria Cimișlia a pronunțat sentința prin care dânsul a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (2) Cod penal și condamnat cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 u. c. - 6000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în administrația publică pe termen de 2 ani.

Reiterează că dânsul a fost condamnat pentru faptul că deținând funcția de primar al sat. Ulmu raionul Ialoveni, o perioadă îndelungată de timp a refuzat intenționat executarea hotărârii judecătorești și a creat impedimente la executarea acesteia, fiind recunoscut vinovat și sancționat la 16 martie 2012 pentru neexecutarea hotărârii judecătorești în baza prevederilor art. 318 alin. (2) Cod contravențional, intenționat nu a executat hotărârea judecătorească, fapt confirmat prin procesele-verbale din 30 mai 2012, 6 iunie 2012 și 7 iunie 2012 întocmite de executorul judecătoresc S. Mocanu, exprimându-și dezacordul cu hotărârea judecătorească și mobilizând locuitorii satului la împiedicarea efectuării lucrărilor de construcție a instalațiilor hidrotehnice de către SRL „Drabant”.

Ca urmare, la 24 februarie 2015, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a emis decizia, care a fost pronunțată la 24 martie 2015, prin care a fost respins apelul declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 12 septembrie 2014, fiind menținută sentința fără modificări.

Iar la 21 iulie 2015, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție a emis decizia prin care a fost admis recursul ordinar, casată sentința Judecătoriei Cimișlia din 12 septembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Afirmă că la 26 octombrie 2015, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău a emis decizia, care a fost pronunțată la 23 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul comun declarat de avocatul Elic Dlujanschi în interesele și din numele inculpatului Grigore Postica, casată sentința Judecătoriei Cimișlia din 12 septembrie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță. A fost achitat Grigore Postică din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (2) Cod penal.

Susține că a luat cunoștință cu decizia menționată a Curții de Apel Chișinău la 23 noiembrie 2015 când a primit-o la pronunțare în ședință publică.

Consideră că organul de urmărire penală, Judecătoria Cimișlia, precum și Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 24 februarie 2015 i-au încălcat drepturile lui constituționale și anume, prezumția nevinovăției, dreptul la libera circulație, dreptul de vot și de a fi ales, dreptul la muncă și la protecția muncii, dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică.

În vederea susținerii acestor afirmații, relevă că dânsul a fost ilegal recunoscut în calitate de bănuț și în calitate de învinuit conform prevederilor art. 320 alin. (2) Cod penal, a fost ilegal condamnat potrivit prevederilor art. 320 alin. (2) Cod penal, fiindu-i aplicată amenda în mărime de 300 u.c. - 6000 lei, cu

privarea de dreptul de a exercita funcții publice în administrația publică pe un termen de 2 ani.

Remarcă că au lipsit probe și temeuri fondate, invocate de procuror la aplicarea interdicțiilor de părăsire a localității și a țării.

Invocă tergiversarea examinării cauzelor în termeni rezonabili din vina judecătorilor, procurorilor care nu prezentau la timp probele acuzării, martorii acuzării.

Evidențiază că prin sentința Judecătorei Cimișlia din 12 septembrie 2014 și decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, dânsul a fost înlăturat de la participarea la alegerile din 14 iunie 2015 și 28 iunie 2015 la funcția de Primar al satului Ulmu r-nul Ialoveni.

Totodată, a fost înlăturat și de la exercitarea funcției de Primar al satului Ulmu r-nul Ialoveni, fiind în imposibilitatea exercitării activității în domeniul Administrației Publice Locale.

Accentuează că ofițerul de urmărire penală, procurorul care a condus urmărirea penală și a reprezentat cauza în instanță, precum și instanța de judecată, în urma acțiunilor ilegale, i-au provocat suferințe psihice și fizice.

Notează că decizia Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2015, de achitare, este definitivă și irevocabilă, astfel, consideră că a apărut dreptul la repararea prejudiciului cauzat, conform prevederilor din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Menționează că în legătură cu faptul intentării dosarului penal conform prevederilor art. 320 alin. (2) Cod penal, infracțiune care se califică ca mai puțin gravă și examinarea dosarului în cadrul anchetei și în trei instanțe judecătorești de patru ori, dânsul a fost impus de a solicita asistență juridică pe parcursul aproape a patru ani.

Astfel, potrivit contractului încheiat cu avocatul, onorariul acestuia a fost stabilit în mărime de 5000 lei, în perioada urmăririi penale și 5000 lei, în perioada examinării cauzei în fiecare instanță de judecată.

Notează că cuantumul onorariului avocatului Elic Dlujanschi, potrivit contractului încheiat, constituie în total 15000 lei, care a fost achitat integral la 20 mai 2016.

Comunică că în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, pronunțată la 24 martie 2015, dânsul a fost înlăturat de la exercitarea funcției de Primar al satului Ulmu r-nul Ialoveni, astfel a fost lipsit de posibilitatea de a i se achita salariu în sumă de 4000 lei.

Totodată, consideră că în prejudiciul material cauzat se include și amenda achitată de el în sumă de 6000 lei.

Pe lângă prejudiciul material invocat, ofițerul de urmărire penală și procurorul care au condus urmărirea penală și a reprezentat cauza în instanță, precum și instanțele de judecată i-au provocat profunde suferințe sufletești, cauzându-i prejudiciu moral.

Susține că dânsul a fost învinuit de săvârșirea a unei infracțiuni mai puțin grave, i-au fost încălcate drepturile procesuale atât în cadrul urmăririi penale, cât și la examinarea cauzei în instanța de judecată.

Afirmă că a suportat suferințe și urmare a rezonanței pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea sa.

Relevă că cele menționate îi aduceau suferințe nu numai lui și familiei sale, rudelor apropiate și prietenilor, dar și locuitorilor satului Ulmu, care îl cunoșteau ca o persoană onestă și-i manifestau o stimă respectuoasă pe parcursul a mai mulți ani.

Obiectează că durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanțele de judecată au fost excesive.

Rezumă că toate faptele menționate i-au cauzat profunde chinuri sufletești, i-au afectat grav demnitatea umană și reputația profesională, i-au produs sentimente de neîncredere în justiție, l-au dezamăgit în echitatea acesteia.

Prejudiciul moral suferit îl estimează la suma de 300000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 din Convenția Europeană din pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art. 21, 43 alin. (1), 27 alin. (1), 24 alin. (1), 26 alin. (4), 29 alin. (3) din Constituția RM, art. 8, 10, 17, 20, 64, 66, 68, 725 CPP, art. 2, 3, 6, 8, 10, 11, 14, 15, 1398, 1405, 1416, 1422 și 1423 Cod civil, art. 5, 6, 7, 19, 28, 32, 38, 85, 94, 96, 166 și 167 CPC, precum și prevederile din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în folosul lui din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției al RM, a sumei de 26200 lei în scopul restituirii prejudiciului material, a sumei de 300000 lei, în scopul reparării prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, manifestate prin atragerea ilegală la răspunderea penală și condamnarea ilegală, aplicarea abuzivă a măsurilor de reprimare, cât și interzicerea de a exercita funcția de Primar al sat. Ulmu r-nul Ialoveni, obligarea Procurorului General al Republicii Moldova de a-i aduce scuzele oficiale în numele statului, încasarea din contul bugetului de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției al RM în folosul lui a sumei cheltuielilor suportate pentru judecarea pricinii, conform bonurilor de plată prezentate.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, Grigore Postica, reprezentat de avocatul Elic Dlujanschi a concretizat cerințele, solicitând repararea prejudiciului moral în mărime de 24200 lei, a prejudiciului moral în mărime de 300000 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 15000 lei, a salariului pentru luna mai 2015 și iunie 2015 în mărime de 4000 lei, precum și obligarea Procurorului General de a prezenta scuzele oficiale în numele statului.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 17 octombrie 2017 a fost admisă acțiunea parțial, a fost încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Grigore Postica suma de 20000 lei,

inclusiv cu titlu de prejudiciu moral 5000 lei și cu titlu de prejudiciu patrimonial pentru asistență juridică 15000 lei.

A fost respinsă acțiunea înaintată de Grigore Postica în partea ce ține de prejudiciul moral neîncasat și obligarea Procurorului General al RM de a aduce scuzele oficiale în numele statului, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018 au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției al RM și Procuratura Generală a RM.

A fost admis apelul declarat de Grigore Postica, modificată hotărârea primei instanțe, în partea încasării prejudiciului moral și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Grigore Postica prejudiciul moral în mărime de 15000 lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul lui Grigore Postica suma de 1500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică în instanța de apel.

La 18 aprilie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Procuratura Generală a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, modificarea deciziei recurate în partea încasării prejudiciului moral și încadrarea în limitele rezonabile.

În motivarea recursului a invocat dezacordul său cu decizia recurată, considerând că au fost aplicate eronat normele de drept material.

Consideră că încasarea sumei de 15000 lei cu titlu de prejudiciu moral nu este rezonabilă, fiind exagerată și urmând a fi diminuat cuantumul încasării despăgubirilor.

Având în vedere prevederile art. 118 CPC, remarcă că pretențiile intimatului nu au fost confirmate în cadrul cercetării judecătorești, iar instanța a apreciat explicațiile acestuia ca fiind stabilite, fără un anumit suport probatoriu.

Cu referire la prevederile art. 3 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, susține că este evident faptul că Legea menționată poate fi aplicată numai pentru acțiunile vădit ilegale, dar nu pentru pretențiile invocate de intimat.

Comunică că instanța de judecată la determinarea prejudiciului moral eronat a apreciat normele de drept material, dat fiind faptul că recuperarea prejudiciului cauzat prin acțiunile organelor de drept se efectuează exclusiv în condițiile prevăzute de Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Astfel, angajarea răspunderii statului pentru prejudiciu cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată sunt necesare unele condiții speciale, deoarece nu orice acțiune ilicită a organelor de urmărire penală atrage răspunderea statului, ci numai cele enumerate exhaustiv în art. 1 din Legea menționată.

Remarcă că prevederile art. 3 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, indică expres și limitativ circumstanțele

în care poate fi reparat prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de drept.

Evidențiază că dreptul la repararea prejudiciului cauzat apare doar în condițiile art. 6 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, care este o lege specială.

Obiectează că caracterul special al dispozițiilor din Legea din 25 februarie 1998, derivă chiar și din textul art. 1422 Cod civil, în conformitate cu principiile generale de drept, dispozițiile speciale sunt de strictă interpretare, în acest sens, consideră inadmisibilă extinderea sferei de aplicare a prevederilor art. 6 din Legea menționată.

Semnaleză că instanța de fond și instanța de apel eronat au admis pretenția intimatului, în condițiile în care, potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Cu referire la prevederile art. 65 alin. (2) pct. 27 și art. 313 CPP, menționează că instanța de fond și instanța de apel neîntemeiat au stabilit că Grigore Postica a fost lezat în drepturile sale, atât timp cât nu există o încheiere a judecătorului de instrucție sau a organului ierarhic superior, prin care se declară ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

Mai mult ca atât, susține că instanța a ignorat faptul că intimatul nu a contestat în termenul prevăzut de legislația în vigoare ordonanțele ce au fost emise de către organul de drept, fapt ce servește drept dovadă că măsurile procedurale ce au fost întreprinse nu au fost declarate printr-un act procedural definitiv și irevocabil ca fiind ilegale.

Obiectează că existența unui act jurisdicțional de achitare nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis anumite acțiuni ilicite. Scopul urmăririi penale este de a colecta probele necesare cu privire la existența infracțiunii și identificarea făptuitorului.

Referitor la prejudiciul moral încasat, instanța de fond și instanța de apel nejustificat au admis pretenția intimatului, în condițiile în care pricina nu a fost examinată sub toate aspectele și s-a dat o apreciere incorectă probelor prezentate.

Evidențiază că invocarea de către intimat a suferințelor fizice și psihice nu pot constitui o justificare a acordării prejudiciului moral, instanța de judecată la determinarea mărimii compensației trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

Subliniază că în cadrul cercetării cauzei civile s-a constatat faptul că pe parcursul desfășurării urmăririi penale, Grigore Postica nu a fost maltratat, nu au fost aplicate alte măsuri de influență asupra acestuia, nu a fost aplicat arestul și nu au fost admise alte acțiuni care ar putea fi considerate ilegale și care ar cădea sub incidența prevederilor art. 3 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

La 21 aprilie 2018, Ministerul Justiției al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată/modificată.

Constată că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, eronat a interpretat dreptul material care reglementează aprecierea prejudiciului material și prejudiciului moral.

Având în vedere prevederile art. 11 din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 și potrivit jurisprudenței CEDO, menționează că se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețele similare.

Consideră că suma prejudiciului moral acordată de instanța de apel continuă a fi exagerată. De altfel, existența prejudiciului considerabil presupune două elemente ce urmează a fi constatate și anume, însăși existența prejudiciului și caracterul considerabil al acestuia.

Sușține că legătura de cauzalitate între încălcare și prejudiciu urmează a fi de asemenea probată de către intimat.

Constată însă că nu au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente care să confirme faptul prejudicierii considerabile a acestuia.

Obiectează că reieșind din jurisprudența CEDO, survenirea prejudiciului ca urmare a săvârșirii încălcării trebuie să fie certă și nu presupusă.

Consideră că aprecierea judecătorului privind evaluarea daunelor morale este subiectivă, dar criteriile care stau la baza cuantumului despăgubirilor trebuie să fie obiective împărțășind criteriul general evocat de instanța europeană, potrivit căruia despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

Cu referire la prevederile art. 1423 alin. (1) Cod civil și pct. 25 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 09 din 9 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează repararea prejudiciului moral, menționează că efectuarea măsurilor operative de investigații este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea.

Toate măsurile procesuale ce au fost întreprinse sunt prevăzute de lege, care sunt necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor.

Reiterează că la stabilirea cuantumului despăgubirii acordate cu titlu de prejudiciu moral instanța de judecată a aplicat eronat normele dreptului material ce țin de soluționarea prezentului litigiu, apreciind arbitrar argumentele participanților la proces.

Specifică că nu poate fi neglijat nici faptul că potrivit materialelor dosarului intimatului nu a fost supus reținerii, nefiind aplicate anumite măsuri privative sau nonprivative de libertate, nu a fost supus pedepsei sub formă de închisoare.

Accentuează că, în situația din speță, intimatul nu a probat faptul că informația privind învinuirea sa a avut o rezonanță în societate, a fost discutată activ de către societate și a avut un impact negativ asupra sa sau asupra poziției sale sociale.

Reieșind din prevederile din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 24 decembrie 2012 cu privire la examinarea litigiilor privind repararea prejudiciului moral și material cauzat persoanelor deținute prin violarea art. 3, 5, 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și pct. 16 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, consideră că este neîntemeiată și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cauza penală în mărime de 15000 lei.

Constată că instanța de fond, în admiterea acțiunii, nu își justifică soluția în baza recomandărilor menționate. Or, intimatul nu a prezentat decât bonul de plată a serviciilor de asistență juridică.

La 25 mai 2018, Procuratura Generală a RM a depus referință la recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, solicitând admiterea cererii de recurs înaintate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 18 aprilie 2018 și respectiv, la 21 aprilie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Procuratura Generală a RM și Ministerul Justiției al RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de Procuratura Generală a RM și Ministerul Justiției al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Procuratura Generală a RM și Ministerul Justiției al RM ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh